

Sygn. akt I C 233/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 kwietnia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Lublinie I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący SSO Maria Stelska

protokolant protokolant sądowy Piotr Słomiński

po rozpoznaniu w dniu 26 marca 2018 r. w Lublinie

sprawy z powództwa Syndyka masy upadłości Przedsiębiorstwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w L.

przeciwko Skarbowi Państwa reprezentowanemu przez L. Komendanta Wojewódzkiej Straży Pożarnej w L. zastępowanemu przez Prokuratorię Generalną Rzeczypospolitej Polskiej

przy udziale interwenienta ubocznego K. K.

o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powoda Syndyka masy upadłości Przedsiębiorstwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w L. na rzecz pozwanego Skarbu Państwa – Prokuratorii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej kwotę 7.200,00 (siedem tysięcy dwieście 00/100) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

I C 233/15

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 30 września 2013 roku powód - Przedsiębiorstwo (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w L. wniosła o zasądzenie od pozwanego Skarbu Państwa reprezentowanego przez L. Komendanta Wojewódzkiego Komendy Wojewódzkiej Państwowej Straży Pożarnej w L. kwoty 232.958,40zł (w tym 232.014,00zł tytułem należności głównej oraz 744,40zł tytułem skapitalizowanych odsetek za okres od dnia 22 września 2013 roku do dnia wniesienia pozwu) z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty z tytułu wynagrodzenia za wykonane roboty, za które w dniu 23 sierpnia 2013 roku wystawiono fakturę VAT (...).

W uzasadnieniu pozwu wskazano, iż strony łączyła umowa z dnia 30 marca 2012 roku, której przedmiotem było zlecenie zaprojektowania i wykonania robót budowlanych rewitalizacji trzech obiektów i otaczającego terenu, zlokalizowanych przy ul. (...) w L.. Inwestorem zastępczym wskazanym przez Komendanta Wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej

w L. był (...) Spółka Akcyjna w L.. Prace zostały zakończone w terminie przewidzianym w umowie, odbiór prac również odbył się w terminie wskazanym w umowie, a strona pozwana nie zgłaszała zastrzeżeń co do sposobu wykonania umowy. W następstwie odbioru, w dniu 22 sierpnia 2013 roku powód wystawił fakturę VAT (...), następnie zaś w dniu 27 sierpnia 2013 korektę faktury (...). Faktury zostały przyjęte przez pozwanego bez zastrzeżeń. Mimo tego, pozwany nie dokonał zapłaty kwot wynikających z powyższych faktur we wskazanym terminie płatności. Następnie pismem datowanym 16 września 2013 roku pozwana oświadczyła,

iz „wstrzymuje płatność” kwoty wynikającej z faktury i zażądała wyjaśnień odnośnie sposobu wykonania odebranych już prac. Podniesiono, iż w trakcie wykonywania prac ani w trakcie odbioru pozwana nie zgłaszała jakichkolwiek zarzutów co do prawidłowości wykonania prac, ich zakresu czy też jakości. Pozwana nie kwestionowała także wystawianych w toku prac faktur częściowych, płacąc je każdorazowo. Ponadto wskazano, iż komora dymowa wybudowana przez powódkę i odebrana przez pozwanego bez jakichkolwiek zastrzeżeń jest помещением posiadającym określone charakterystyki techniczne, którego wyposażenie jest kwestią wtórną. Wynagrodzenie powódki obejmowało tylko

i wyłącznie zakres prac związanych z budową tego помещениa jako całości, zaś powód nigdy w toku wykonywanych prac nie twierdził, iż wskazane przez pozwanego dokumenty zakupiła i nigdy tych urządzeń nie uwzględniła na fakturach. Harmonogram prac, będący załącznikiem do umowy nie posiada spisu wyszczególnionych urządzeń, do których zakupu miałby być zobowiązany powód. Nadto w sporządzonych w miesiącu sierpniu protokołach odbioru robót nie wskazano jakichkolwiek uwag odnośnie wyposażenia komory dymowej.

W ocenie powoda, w kontekście obecnego stanu sprawy, wydaje się niemożliwym aby rażące braki w wyposażeniu mogły zostać pominięte

w protokole końcowym odbioru robót (pozew wraz z uzasadnieniem k. 4-6).

W odpowiedzi na pozew, pozwany Skarb Państwa reprezentowany przez L. Komendanta Wojewódzkiego Komendy Wojewódzkiej Państwowej Straży Pożarnej w L. zastępowany przez Prokuratorię Generalną Rzeczypospolitej Polskiej domagał się jego oddalenia, zaprzeczając jego zasadności. Wskazano, iż w niniejszej sprawie powód dochodzi zapłaty żądanej kwoty z tytułu rzekomo wykonanej umowy z dnia 30 marca 2012 roku. Jednakże wbrew twierdzeniom powoda przedmiotowa umowa nie została wykonana

w całości. Powód nie wykonał zobowiązań wynikających z postanowień pkt. 2.7 Programu funkcjonalno-użytkowego z miesiąca sierpnia 2011 roku w zakresie dostawy i montażu określonych w powołanym zapisie elementów. Zawarte w tym punkcie elementy wyposażenia stanowiły integralną część przedmiotu umowy

z dnia 30 marca 2012 roku. Tym samym powód, dodatkowo działający jako profesjonalista w zakresie powierzonych mu czynności, doskonale zdawał sobie sprawę z konieczności wykonania dostawy wyposażenia określonego w pkt. 2.7. Programu funkcjonalno-użytkowego. Powód jednakże przedmiotowej dostawy nie wykonał, co prowadzi do wniosku o częściowym niewykonaniu przez niego umowy z dnia 30 marca 2012 roku. W związku z tym, na podstawie przeprowadzonych analiz, a dokładnie informacji w sprawie wyceny sprzętu niedostarczonego przez powoda z dnia 20 września 2013 roku, która opiewała na kwotę 232.014,90zł, pozwany odmówił zapłaty ww. kwoty odpowiadającej zakresowi niewykonanej umowy z dnia 30 marca 2012 roku od faktury na podstawie której powód opiera swoje roszczenia w niniejszej sprawie. Pozwany poinformował również powoda o niewykonaniu umowy z dnia 30 marca 2012 roku, mając również na względzie dobre intencje wobec powoda, pozwany wzywał powoda do wykonania całego przedmiotu umowy i przedstawienia stosownych wyjaśnień, na jakiej podstawie powód uchylił się od wykonania przedmiotu umowy z dnia 30 marca 2012 roku. Stanowisko strony powodowej odwołującej się do odbioru robót, objętych umową z dnia 30 marca 2012 roku nie uwzględnia okoliczności, że protokół odbioru z dnia 19 sierpnia 2013 roku –

o którym powód wspomina w pozwie – dotyczy jedynie robót budowlano – instalacyjnych. Natomiast pozwany nigdy nie podpisał z powodem protokołu odbioru sprzętu (wyposażenia). Skutkiem niewykonania przez powoda części umowy z dnia 30 marca 2012 roku, tj. w zakresie punktu 2.7. Programu funkcjonalno-użytkowego z sierpnia 2011 roku jest brak wymagalności roszczenia o wynagrodzenie w zakresie niewykonanych prac. Zgodnie z treścią

§ 11 (ust. 1, ust. 3) umowy z dnia 30 marca 2012 roku wynagrodzenie przysługiwało „za wykonanie umowy” przez co należy rozumieć jej wykonanie zgodnie z postanowieniami umowy. W przypadku nienależytego wykonania lub niewykonania części robót – co ma miejsce w niniejszej sprawie – wykonawca (powód) nie nabywa roszczenia o zapłatę całości wynagrodzenia określonego w umowie. W związku z niewykonaniem umowy z dnia 30 marca 2012 roku w analizowanej części, strona pozwana mając na względzie istotność projektu i potrzebę wykonania wszystkich jego elementów objętych umową z dnia 30 marca 2012 roku, w tym punktu 2.7. Programu funkcjonalno-użytkowego

z sierpnia 2011 roku, dokonała samodzielnego zakupu brakujących urządzeń. Mając na względzie powyższe, powództwo powoda jest niezasadne z uwagi na to, że powód nie wykonał w całości umowy z dnia 30 marca 2012 roku (odpowiedź na pozew k. 165-172).

Postanowieniem z dnia 13 listopada 2014 roku Sąd Rejonowy Lublin-Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku IX Wydział Gospodarczy dla spraw upadłościowych i naprawczych ogłosił upadłość Przedsiębiorstwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w L. obejmującą likwidację majątku dłużnika (postanowienie k. 117 -118).

Postanowieniem z dnia 20 stycznia 2015 roku tut. Sąd zawiesił postępowanie w sprawie wobec ogłoszenia upadłości Przedsiębiorstwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w L. obejmującą likwidację majątku dłużnika (postanowienie k. 121). Postanowieniem z dnia 4 marca 2015 roku tut. Sąd podjął zawieszono postępowanie z udziałem syndyka masy upadłości upadłość Przedsiębiorstwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w L. w (...) (postanowienie k. 131).

W piśmie procesowym z dnia 24 marca 2015 roku, K. K. oświadczył, iż przystępuje do sprawy w charakterze interwenienta ubocznego po stronie powodowej. Podniósł, iż na mocy umów cesji z dnia 19 grudnia 2013 roku oraz z dnia 26 maja 2014 roku nabył od powoda wierzytelności w stosunku do Skarbu Państwa Komendanta Wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej w L., których dotyczy przedmiotowe postępowanie. W piśmie procesowym z dnia 22 stycznia 2016 roku K. K. oświadczył, iż przychyła się do stanowiska strony powodowej i wnosi o zasądzenie od pozwanego Skarbu Państwa reprezentowanego przez L. Komendanta Wojewódzkiego Komendy Wojewódzkiej Państwowej Straży Pożarnej w L. kwoty 232.958,40zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty z tytułu wynagrodzenia za wykonane roboty budowlane (pismo procesowe k. 136 i k. 279-283).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Komenda Wojewódzka Państwowej Straży Pożarnej w L. (jako beneficjent) w ramach konkursu nr (...)ogłoszonego przez Zarząd Województwa L. złożyła wniosek o dofinansowanie na realizację projektu „Stworzenie strefy bezpieczeństwa publicznego na ul. (...) w L. etap: Adaptacja przestrzeni wraz z rewitalizacją obiektów po byłej bazie transportu URSUS dla potrzeb (...) na cele szkoleniowo-dydaktyczne”. W wyniku rozstrzygnięcia ww. konkursu Komenda Wojewódzka Państwowej Straży Pożarnej w L. w dniu 16 grudnia 2011 roku podpisała z Województwem L. porozumienie przyznające dofinansowanie ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR) w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa L. na lata 2007-2013 (RPO WL) dla projektu. W dniu 30 marca 2012 roku w L. pomiędzy Komendą Wojewódzką Państwowej Straży Pożarnej w L. reprezentowaną przez L. Komendanta Wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej w L. (jako Zamawiającym) a Przedsiębiorstwem (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w L. została zawarta Umowa nr (...), której przedmiotem było „Zaprojektowanie i wykonanie robót budowlanych rewitalizacji trzech obiektów i otaczającego terenu, zlokalizowanych przy ul. (...) w L.”. Termin zakończenia realizacji strony ustaliły na dzień 30 czerwca 2013 roku (§2 ust. 2 umowy). Zgodnie z §1 ust. 2 ww. umowy, opis przedmiotu zamówienia szczegółowo określał Program funkcjonalno-użytkowy, który stanowił załącznik nr 8 do Specyfikacji Ogólnych Warunków Zamówienia oraz stanowił integralną część umowy z dnia 30 marca 2012 roku. Stosownie do zapisu punktu 1.5 B 1a Programu funkcjonalno-użytkowego, Program obejmował rewitalizację istniejącego terenu wraz z obiektami kubaturowymi w zakresie Budynku Nr (...) przeznaczonego na potrzeby szkoleniowo-dydaktyczne w części jednokondygnacyjnej i w części dwukondygnacyjnej poprzez zmianę sposobu użytkowania obiektu i jego przystosowanie do nowych usług, tj. szkoleniowo-dydaktycznych dla pracowników straży pożarnych zawodowych i ochotniczych ze szczególnym uwzględnieniem szkoleń na ścieżkach komór dymowych

w zakresie użytkowania aparatów powietrznych w warunkach akcji ratowniczej. Zapis punktu 1.6 Programu funkcjonalno-użytkowego stanowił między innymi, iż w zakresie istniejącego budynku dwubryłowego (Obiekt Nr 1), na parterze zakresem opracowania objęte jest projektowanie dwóch ścieżek szkoleń: dymowej i temperaturowej, Sali ćwiczeń wydolnościowych, Sali odpraw, magazynów. Zgodnie z postanowieniem punktu 2.7. Programu funkcjonalno-użytkowego, w ramach kosztów wyposażenia realizowanych w I etapie realizowanego projektu wchodziły koszty zakupu i montażu dwóch „ścieżek” komór dymowych i jednej „ścieżki” komory temperaturowej wraz z niezbędnymi instalacjami wentylacyjnymi i elektrycznymi (zasilania urządzeń i sterowania) oraz urządzeniami do ćwiczeń wydolnościowych (drabinka bez końca, beczka, młot podciągowy, rower, itp.), agregat prądotwórczy z automatyką i montażem typ ESE 60DUAS o mocy znamionowej 25kw, myjka ciśnieniowa. Zgodnie

z zapisem §8 ust. 2 pkt d ww. umowy, do obowiązków Wykonawcy należało przedłożenie Zamawiającemu do uzgodnienia ewentualnych zmian harmonogramu rzeczowo-finansowego. Stosownie do §11 ust. 1, wynagrodzenie Wykonawcy za wykonanie umowy zostało ustalone jako wynagrodzenie ryczałtowe w wysokości 4.099.999,96zł brutto, 3.333.333,30zł netto. Powyższa umowa z dnia 30 marca 2012 roku została zawarta w wyniku uprzednio przeprowadzonego przetargu nieograniczonego, w wyniku którego została wybrana jako najkorzystniejsza oferta Przedsiębiorstwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą

w L.. W dniu 15 maja 2012 roku pomiędzy Komendą Wojewódzką Państwowej Straży Pożarnej w L. (jako Zamawiającym) a (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w L. (jako Wykonawcą) została zawarta umowa, której zgodnie z §2 ust. 1 przedmiotem było wykonanie przez Wykonawcę usługi zarządzania Projektem pod nazwą „Stworzenie strefy bezpieczeństwa publicznego na ul. (...) w L. etap: Adaptacja przestrzeni wraz z rewitalizacją obiektów po byłej bazie transportu URSUS dla potrzeb PSP na cele szkoleniowo-dydaktyczne”, realizowanym w ramach Osi Priorytetowej III Atrakcyjność obszarów miejskich i tereny inwestycyjne, Działania 3.2. Rewitalizacja zdegradowanych obszarów miejskich, Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa L. na lata 2007-2013. Na podstawie tej umowy przedmiotowa spółka świadczyła kompleksowe usługi związane z zarządzaniem projektem, którego realizację powierzono Przedsiębiorstwu (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w L. (umowa k. 11-24, umowa k. 175-179, Program funkcjonalno-użytkowy k. 180-186, pismo k. 299-300, zeznania H. C. k. 544v-545, zeznania K. K. k. 545, zeznania S. M. k. 587, zeznania M. R. k. 567).

W dniu 19 sierpnia 2013 roku odbył się odbiór robót budowlano – remontowych wykonanych przez Przedsiębiorstwo (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością na podstawie zawartej umowy z dnia 30 marca 2012 roku. Przedstawiciele Komisji nie stwierdzili usterek.

W dniu 19 sierpnia 2013 roku sporządzono Protokół końcowy odbioru robót budowlano – instalacyjnych wykonanych przez Przedsiębiorstwo (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością na podstawie zawartej umowy z dnia 30 marca 2012 roku. Przedstawiciele Komisji nie stwierdzili usterek, roboty zostały uznane za ostatecznie odebrane i przekazane użytkownikowi, termin przekazania kluczy i ochrony obiektu wyznaczono na dzień 26 sierpnia 2013 roku (protokół k. 31 i k. 35).

W następstwie powyższego odbioru, powód w dniu 22 sierpnia 2013 roku wystawił fakturę VAT (...), następnie zaś w dniu 27 sierpnia 2013 korektę faktury o nr (...). Pozwany nie dokonał zapłaty kwoty wynikającej z powyższej faktury we wskazanym terminie płatności. W piśmie datowanym 16 września 2013 roku skierowanym do Przedsiębiorstwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością

z siedzibą w L., pozwany wskazał, iż Przedsiębiorstwo (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością nie wykonało zobowiązań wynikających z postanowień pkt. 2.7 Programu funkcjonalno-użytkowego z miesiąca sierpnia 2011 roku w zakresie dostawy i montażu określonych w powołanym zapisie elementów, zaś zawarte w tym punkcie elementy wyposażenia stanowiły integralną część przedmiotu umowy

z dnia 30 marca 2012 roku. Oświadczył, iż „wstrzymuje płatność” kwoty wynikającej z faktury i zażądał wyjaśnień odnośnie sposobu zrealizowania zamówienia w zakresie nie odpowiadającym zapisom umownym z dnia 30 marca 2012 roku. W trakcie realizacji umowy z dnia 30 marca 2012 roku jej postanowienia co do jej przedmiotu nie były zmieniane. Urządzenia wymienione w punkcie 2.7 Programu funkcjonalno-użytkowego, tj. wyposażenie komory dymowej zostały zakupione w 2013 roku, na podstawie przetargu nieograniczonego przez Komendę Wojewódzką Państwowej Straży Pożarnej z uwagi na brak ich dostarczenia przez Przedsiębiorstwo Produkcyjno- (...) Spółkę

z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w L.. W piśmie datowanym 20 września 2013 roku skierowanym do Przedsiębiorstwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w L., pozwany wskazał, iż w związku z niewykonaniem umowy z dnia 30 marca 2012 roku polegającym na niedostarczeniu Zamawiającemu – Komendzie Wojewódzkiej Państwowej Straży Pożarnej w L. sprzętu określonego w punkcie 2.7. Programu funkcjonalno-użytkowego w związku z §1 ust. 2 umowy z dnia 30 marca 2012 roku (protokół odbioru dotyczy wyłącznie robót budowlanych), obciąża Wykonawcę łączną kwotą w wysokości 232.014,90zł brutto, która została ustalona na podstawie wartości sprzętu tego samego rodzaju określonej w umowie z dnia 21 maja 2013 roku, nr (...) (dostawa wyposażenia komory dymowej) oraz w umowie z dnia 21 maja 2013 roku nr (...) (dostawa agregatów, sprężarek i myjki ciśnieniowej) (pismo k. 32-33, pismo k. 3940, Informacja w sprawie wyceny niedostarczonego sprzętu k. 187-191, faktura k. 34 i k. 36, nota księgowa k. 37-38, korespondencja mailowa k. 29-30, zeznania T. M. k. 239-239v, zeznania Z. C. k. 239v-240v, zeznania A. G. k. 240v, zeznania A. P. k. 241, zeznania M. W. k. 241v-242, zeznania A. S. k. 544, zeznania K. T. k. 587, zeznania P. G. k. 686v-687v).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wyżej powołane dowody. Zeznaniami świadków Sąd dał wiarę w zakresie w jakim ustalili powyższy stan faktyczny. Do zeznań powyższych świadków należało podchodzić ostrożnie do ich merytorycznej treści, z uwagi na fakt, iż są oni lub też byli bezpośrednio związani z prowadzoną inwestycją, z tego też względu można zauważyć w ich treści pomijanie okoliczności dla nich i dla jednej ze stron niekorzystnych, a uwypuklanie okoliczności korzystnych. W zakresie w jakim znajdują odzwierciedlenie w obiektywnych dowodach, a w szczególności w dowodach z dokumentów, należało je wykorzystać do ustalenia stanu faktycznego.

W przedmiotowej sprawie istotne znaczenia dla ustalenia stanu faktycznego miała treść dokumentów, wskazać przy tym należy, iż co do zasady dokumenty nie były kwestionowane przez strony.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W niniejszej sprawie powód domagał się zasądzenia od pozwanego Skarbu Państwa reprezentowanego przez L. Komendanta Wojewódzkiego Komendy Wojewódzkiej Państwowej Straży Pożarnej w L. kwoty 232.958,40zł (w tym 232.014,00zł tytułem należności głównej oraz 744,40zł tytułem skapitalizowanych odsetek za okres od dnia 22 września 2013 roku do dnia wniesienia pozwu) z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty z tytułu wynagrodzenia za wykonane roboty objęte umową z dnia 30 marca 2012 roku, za które w dniu 23 sierpnia 2013 roku powód wystawił fakturę VAT (...).

Na wstępie wskazać należy, iż strony w umowie z dnia 30 marca 2012 roku uzgodniły wynagrodzenie ryczałtowe, roboty objęte przedmiotową umową, wykonywane były w trybie zamówień publicznych, co zwykle – i tak było w przypadku pozwanego – łączy się z dysponowaniem przez inwestora określoną pulą środków pieniężnych, które może przeznaczyć na sfinansowanie inwestycji.

Wskazać należy, iż zgodnie z treścią art. 139 ust. 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 roku o zamówieniach publicznych (Dz. U. z 2010r., nr 113, poz. 759 ze zm.), do umów w sprawach zamówień publicznych stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego, jeżeli przepisy ustawy nie stanowią inaczej.

Stosownie zaś do przepisu art. 632 § 1 k.c., jeżeli strony umówiły się o wynagrodzenie ryczałtowe, przyjmujący zamówienie nie może żądać podwyższenia wynagrodzenia, chociażby w czasie zawarcia umowy nie można było przewidzieć rozmiaru lub kosztów prac.

Ryczałtowy system wynagrodzenia nie wyłącza obowiązku zamawiającego opisanie przedmiotu zamówienia w sposób jednoznaczny i wyczerpujący, uwzględniający wszystkie wymagania i okoliczności mogące mieć wpływ na sporządzenie oferty. Niedopuszczalne jest również przerzucenie na wykonawcę skutków finansowych nieprecyzyjnego opisanie

przedmiotu zamówienia. Obciążające wykonawcę ryzyko nieprzewidzenia rozmiaru lub kosztów prac będące w świetle art. 632 § 1 k.c. cechą wynagrodzenia ryczałtowego doznaje modyfikacji na gruncie ustawy Prawo zamówień publicznych. Wykonawcy nie może bowiem obciążać ryzyko nieprzewidzenia rozmiaru prac czy ich kosztów będące wynikiem opisu przedmiotu zamówienia naruszającego art. 29 i art. 31 p.z.p. (vide wyrok Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 9 maja 2012 r. KIO 809/12). Wykonawca nie może ponosić odpowiedzialności za ewentualne błędy projektanta, tym bardziej te, które nie są ujawnione na etapie składania oferty. Trudno wymagać od wykonawcy, aby jeszcze przed złożeniem oferty w takim stopniu zweryfikował dokumentację projektową (i teren budowy), żeby mógł ocenić jej prawidłowość i brak ewentualnych błędów, które mogą ujawnić się dopiero w toku wykonywania robót. Zobowiązanie wykonawcy do wliczenia w cenę ofertową ryczałtową kosztów ryzyk, których nie jest on w stanie ocenić na etapie przygotowania oferty narusza art. 29 ust. 1 i art. 31 ust. 1 p.z.p., może również naruszać art. 140 p.z.p. (vide wyrok Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 27 kwietnia 2011 r. KIO 806/11).

Materiał dowodowy zgromadzony w niniejszej sprawie jednoznacznie potwierdza, iż zgodnie z umową z dnia 30 marca 2012 roku, powód zobowiązany był do dostawy i montażu wyposażenia określonych urządzeń i elementów szczegółowo opisanych w punkcie 2.7. Programu funkcjonalno-użytkowego zaś wynagrodzenie za wykonanie umowy, w tym także w zakresie obejmującym dostawę i montaż wyposażenia i urządzeń, o których mowa w powołanym wyżej zapisie – było wynagrodzeniem ryczałtowym. Bezsprzeczne jest też, iż powód nie wykonał umowy w powyższym zakresie, zaś brakujące wyposażenie pozwany zakupił we własnym zakresie, ponosząc w związku z tym określone koszty, które potwierdzają załączone do akt sprawy faktury, a następnie pomniejszył wynagrodzenie powoda o tę kwotę wynagrodzenie, tj. w części odpowiadającej wartości zakupionego przez pozwanego sprzętu.

Podkreślenia wymaga w tym miejscu, iż w toku niniejszego postępowania, zakres przedmiotu umowy z dnia 30 marca 2012 roku został udokumentowany przedłożonymi dokumentami i jest oczywisty. Zapis §1 ust. 2 przedmiotowej umowy w powiązaniu z brzmieniem punktu 2.7. Programu funkcjonalno-użytkowego w ocenie Sądu rozpoznającego niniejszą sprawę nie budzi żadnych wątpliwości. W świetle zgromadzonego materiału dowodowego, powód na mocy zapisów umowy z dnia 30 marca 2012 roku był zobowiązany do dostawy i montażu wyposażenia określonego w punkcie 2.7. Programu funkcjonalno-użytkowego, tj. wyposażenia komory dymowej. Kwestią bezsporną w niniejszej sprawie była też kwestia niewykonania przez powoda powyższego obowiązku,

a w konsekwencji zakupu przez pozwanego tego wyposażenia we własnym zakresie, co potwierdzają załączone do akt faktury VAT z adnotacją „wplacono przelewem”. Do każdej z faktur załączone zostało też potwierdzenie dostawy szczegółowo wymienionych elementów zakupionego wyposażenia, za które pozwany dokonał płatności na podstawie tejże faktury. Podkreślenia w tym miejscu wymaga, iż w toku niniejszego postępowania okoliczności te nie były kwestionowane przez powoda, w tym okoliczności, iż wyposażenie to zakupił pozwany. Powód podjął jedynie nieudolną próbę podważenia zakresu dokonanego przez pozwanego zakresu dokonanego zakupu wyposażenia, braku rzekomego dowodu poniesienia przez pozwanego poniesionych wydatków jak też zakwestionował wysokość wydatków.

Odnosząc się do podnoszonych przez powoda zarzutów wskazać jeszcze raz należy, iż zakres, w jakim zgodnie z umową z dnia 30 marca 2012 roku powód miał dokonać wyposażenia komory dymowej był w sposób jasny i szczegółowy określony w punkcie 2.7. Programu funkcjonalno-użytkowego. Co więcej, postępowanie dowodowe nie wykazało aby powód formułował czy to na etapie postępowania przetargowego czy też w trakcie realizacji umowy do pozwanego jakiegokolwiek zapytania czy uwagi w tym przedmiocie. Nadto, z dokumentów zakupu wyposażenia przedłożonych przez pozwanego wynika, iż zakres zakupionego wyposażenia był tożsamy z tym, do którego zgodnie z umową z dnia 30 marca 2012 roku był zobowiązany powód, co potwierdza chociażby znajdująca się w aktach sprawy „Informacja w sprawie wyceny sprzętu niedostarczonego przez Przedsiębiorstwo (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością na podstawie umowy (...)”, która uwzględnia każdy element brakującego wyposażenia wraz z jego ceną. Istotnym jest także okoliczność, iż pozwany pisemnie wzywał powoda do wykonania umowy w brakującym zakresie.

Podsumowując przytoczone wyżej rozważania, stwierdzić należy, iż powód nie wykonał ciążącego na nim obowiązku wynikającego z umowy z dnia 30 marca 2012 roku, nie dostarczył bowiem elementów wyposażenia wymienionych w

punkcie 2.7. Programu funkcjonalno-użytkowego, zaś wezwany przez pozwanego do realizacji umowy we wskazanym wyżej zakresie pozostał bierny. Bezsprzeczne jest również, iż pozwany dokonał zakupu brakującego wyposażenia we własnym zakresie, zaś wydatki w tym zakresie zostały przez niego udokumentowane. Z uwagi zaś na fakt, że przysługujące powodowi wynagrodzenie za wykonanie umowy z dnia 30 marca 2012 roku było wynagrodzeniem ryczałtowym, nie wykonania przez powoda całości przedmiotu umowy z jednoczesnym poniesieniem tego wydatku przez pozwanego, w pełni uzasadnia pomniejszenie przez pozwanego wynagrodzenia powoda o wskazaną wyżej kwotę.

Skoro bowiem powód nie wykonał określonego zakresu umowy z dnia 30 marca 2012 roku, to nie przysługuje mu za nie wynagrodzenie. Cyt. wyżej normy art. 632 § 1 k.c. nie sposób bowiem interpretować w oderwaniu od przedmiotowo istotnego elementu umowy, jakim jest m.in. oddanie obiektu, wykonanego zgodnie z projektem i zasadami wiedzy technicznej. W tym kontekście, uzgodnienie wynagrodzenia w formie ryczałtowej nie oznacza jednocześnie konieczności pełnej jego wypłaty i niemożności stosownego ograniczenia w sytuacji niewykonania całości robót. Warto zwrócić bowiem uwagę na okoliczność, że żądanie zapłaty wynagrodzenia – tak ryczałtowego, jak i innego rodzaju – uzależnione jest wszak od wykonania umówionych robót (vide wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 8 marca 2016 roku, I ACa 788/15). Podkreślić w tym miejscu należy, że w aprobowanych przez Sąd orzeczeniach Sądu Najwyższego, przedstawiony został pogląd, że w razie niewykonania przez przyjmującego zlecenie (wykonawcę) wszystkich robót, za które w umowie określone zostało wynagrodzenie ryczałtowe, podlega ono proporcjonalnemu obniżeniu, stosownie do zakresu niewykonanej części, co nie przekreśla jednak ryczałtowego charakteru tego wynagrodzenia (vide: wyroki Sądu Najwyższego z 25 marca 2015 roku, II CSK 389/14, z 29 stycznia 1985 roku, II CR 494/84 oraz z 16 sierpnia 1972 roku, III CRN 202/72).

Biorąc pod uwagę przytoczone wyżej rozważania, Sąd w punkcie I oddalił powództwo uznając, iż jest ono bezzasadne skoro powód nie wykonał prac w uzgodnionym rozmiarze, a zatem powodowi nie należało się wynagrodzenie w pełnej wysokości (punkt I wyroku).

O kosztach procesu, Sąd orzekł na podstawie przepisu art. 98 kpc w myśl zasady odpowiedzialności za wynik postępowania. Powód przegrał proces i w związku z tym winien ponieść koszty procesu. W punkcie II wyroku Sąd zasądził od powoda na rzecz Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej kwotę 7.200 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego na mocy art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2016 roku o Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej (DZ. U. z 2016r., poz. 2261 ze zmianami) w związku z §6 ust. 7 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2002r., Nr 163, poz. 1349) (punkt II wyroku).

Z uwagi na brak przesłanek określonych treści art. 107 k.p.c., Sąd nie obciążył natomiast interwenienta ubocznego obowiązkiem zwrotu kosztów procesu na rzecz wygrywającego przeciwnika strony, do której przystąpił.

Mając powyższe na uwadze, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.